

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év december hó 1. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 25.B.1210/2019/108. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. május 13. napján kihirdetett 25.B.1210/2019/108. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette és a Btk. 186. § (1) bekezdés d) pontjának II. fordulatába ütköző egészségügyi termék hamisítása büntette miatt – halmazati büntetésül – 6 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

[3] Mindkét vádlott esetében megállapította, hogy legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra, továbbá rendelkezett az előzetes fogvatartásban, házi őrizetben és lakásra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időtartamnak a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról azzal, hogy 5 nap házi őrizetben, vagy lakásra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg. Vagyonelkobzást rendelt el az I.r. és II.r. vádlottól forintban és különböző országbeli pénznemekben lefoglalt készpénzekre, míg 840.000,- forint és 3.600,- euró bünjelpenz lefoglalását megszüntette és azokat tanú2 vagyoni érdekelt részére kiadni rendelte. Rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[4] Az ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében, míg a vádlottak és védőik enyhítés céljából jelentettek be fellebbezést.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.994/2019/21. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, ellenben a vádlottak és védőik fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[6] Kifejtette, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott, majd megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a tényállás megalapozott és a bűnösségre vont következtetés is okszerű. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részletes bizonyítékértékelést tartalmaz, mert a törvényszék nem élt a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel.

[7] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket ugyan helyesen tárta fel, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Meglátása szerint a büntetés és a mellékbüntetés tartama a bűncselekmények tárgyi súlyához képest mindkét vádlott vonatkozásában eltúlzottan enyhe, a középértékű, valamint az ügyészség által a vádiratban beismerés esetére indítványozott tartamaktól is jelentős mértékben elmaradnak. Véleménye szerint a büntetési tételkeret alsó határát alig meghaladó tartamú szabadságvesztés büntetések súlytalannak tekintendők. Az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben hozott döntéseit kivétel nélkül törvényesnek találta. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság akként változtassa meg az elsőfokú ítéletet, hogy mind az I.r., mind a II.r. vádlott szabadságvesztésének és közügyektől eltiltásának tartamát jelentős mértékben emelje meg, egyebekben a törvényszék ítéletét hagyja helyben.

[8] A védők a Be. 584. § (6) bekezdésében foglalt kötelező rendelkezés ellenére a bejelentett fellebbezésüket nem indokolták írásban.

[9] Az ellentétes irányú fellebbezések egyike sem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva megállapította, hogy az I.r. és a II.r. vádlott esetében is a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján a fellebbezést szűkített tartalommal jelentették be, ezért a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése értelmében a felülbírálat mindkét vádlott tekintetében korlátozott.

[11] A korlátozott felülbírálat azt jelenti, hogy a másodfokú bíróságnak mindkét vádlott tekintetében kizárólag a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában írt eljárási szabálysértések

vizsgálatára volt törvényes lehetősége, melynek során a fellebbviteli főügyészszéggel egyezően megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[12] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ennek megfelelően az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, jelen határozatát a hivatkozott törvényi előírás szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[13] A bejelentet fellebbezések iránya ellenére a Fővárosi Törvényszék az ügydöntő határozatát a Be. 562. § (2) bekezdése ellenére részletesen, a Be. 561. § (3) bekezdése szerint indokolta, azonban a felülbírálat terjedelmének az előző bekezdésben említett törvényi korlátjára tekintettel a másodfokú bíróság a tényállás megállapításának indokait magában foglaló részletes indokolás érdemi felülbírálatát mellőzte.

[14] A tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést Terhelt1 I.r. vádlott és Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségére, valamint cselekményeik minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[15] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva hiánytalanul vette számba az I.r. és II.r. vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[16] A vádhatóság érvelésével szemben az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szemben a Btk. 34. § I. fordulata szerinti határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[17] Az általa meghatározott szabadságvesztés tartama arányban áll a vádlottak személyében és cselekményeiben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel és a belső arányosság követelményének is megfelel. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy Terhelt1 I.r. vádlottal és Terhelt2 II.r. vádlottal szemben szükséges, de egyben elégséges 6 év 6 hónap, illetve 5 év szabadságvesztés kiszabása, így azok súlyosítására, illetve mérséklésére sem látott lehetőséget.

[18] A szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben írtakon túl feltünteti még a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját is.

[19] A törvényszék a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatát, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, valamint a kényszerintézkedésekben töltött időtartamok beszámítására vonatkozó rendelkezéseit is törvényesen állapította meg, továbbá hibamentesen tüntette fel, hogy e rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[20] A másodfokú bíróság a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának 6, illetőleg 5 évben történt meghatározásával is egyetértett, amely mellékbüntetés alkalmazásának törvényhelyeként a Btk. 33. § (2) bekezdését is feltünteti, továbbá az elsőfokú ítéletben hivatkozott Btk. 61. §-át és Btk. 62. §-át is az (1) bekezdésre utalással egészíti ki.

[21] Az elsőfok bíróság ítéletének egyéb rendelkezései ugyancsak törvényesek voltak.

[22] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2022. év december hó 1. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kertész Andrea s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 25.B.1210/2019/108. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.188/2022/11. számú végzése által 2022. év december hó 1. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év december hó 1. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke